

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121203461
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4121203461.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U. R., nar. XX. XX. XXXX a K. R., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, deti rodičov: matka M. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., R. XXXX, toho času n. o. O. Y., U. XX/A, Q., zastúpená JUDr. Eva Mészárosová, Dunajská Streda, Alžbetínske námestie 1203, otec Z.. U. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. M., T. I. XXX/XX, zastúpený JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Nitra, Farská 40, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 1. apríla 2021 č. k. 11P/45/2021-37 a o námietke zaujatosti otca proti sudcovi Okresného súdu Nitra JUDr. Filipovi Demovi taktó

rozhodol:

- I. Sudca Okresného súdu Nitra JUDr. Filip Demo n i e j e v y l ú č e n ý z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/45/2021.
- II. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa otcovi Z. U. R. zakazuje priblížiť k O. Y., n. o., U. XX/A, Q., ako aj ku krízovým centrá, v ktorých sa zdržiavajú maloleté deti U. R., nar. XX. XX. XXXX a K. R., nar. XX. XX. XXXX, do vzdialenosti bližšej ako 100 metrov. Otcovi Z.. U. R. sa zakazuje priblížiť k maloletým deťom U. R., nar. XX. XX. XXXX a K. R., nar. XX. XX. XXXX do vzdialenosti bližšej ako 100 metrov. Výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1 CMP, § 324, § 325 ods. 1 a 2, § 326, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1 CSP, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 3, čl. 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa. Uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 12. 03. 2021 sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi zákaz priblížiť sa k O. Y., n. o., U. XX/A, Q., ako aj krízových centier, v ktorých sa zdržiava matka spolu s maloletými deťmi až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Zároveň sa domáhala, aby bol otcovi uložený aj zákaz priblížiť sa k matke a k maloletým deťom. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%. Návrh v časti nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi zákaz priblížiť sa do vzdialenosti 100 metrov od O. Y., n. o., kde sa zdržiavajú maloleté deti, ako aj zákaz priblížiť sa k maloletým deťom, vylúčil Okresný súd Nitra pod č. k. 18C/10/2021-15 zo 16. 03. 2021 na samostatné konanie, pretože v prípade maloletých ide o agendu, ktorej vybavovaním je podľa rozvrhu práce poverený iný sudca z rodinnoprávnej agendy. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že napriek vydanému neodkladnému opatreniu vo veci 10C/97/2020 otec sústavne porušuje opatrenia, ktoré mu boli uložené. Má obavy o svoj život a zdravie a život ich maloletých detí a navyše sa už necíti bezpečne ani v krízovom dome O. Y.. Čoraz častejšie sa opakujú útoky proti nej

a deťom, dokonca, keďže vie, v ktorom krízovom dome sú umiestnení, atakuje aj tento krízový dom, jeho pracovníčky a ostatné klientky. Cíti sa ohrozená pri odchode na nákupy, vychádzky s deťmi, ktoré po posledných útokoch boli v strese, a to najmä starší syn, nevie si vybaviť bežné záležitosti a má obavu už opustiť aj krízové centrum. Otec ju sleduje, vie o každom jej kroku, presne vie, kedy chodia s deťmi na prechádzku, pri stretnutiach s nimi je agresívny, vyhráža sa pracovníckam krízového centra, ktoré sú nútené neustále privolať políciu z obavy pred útokmi. Tieto skutočnosti psychicky vplyvajú na ňu, ako aj na deti. Taktiež zistila, že otec ich prenasleduje a sústavne sleduje, o čo sa pokúsil aj prostredníctvom poisťovne Dôvera, kde sú ich deti poistené tak, že si mení elektronické doručovanie priamo na pobočke, ktorým vie presne zistiť výber receptov, a tým aj miesto, kde lieky vyberala. Dokonca si nechal poukázať doplatky na lieky, ktoré jej prislúchajú, keďže deti sú s ňou a sú dočasne zverené do jej osobnej starostlivosti. K návrhu pripojila trestné oznámenie a popis skutočností zo strany O. Y., n. o. z 11. 03. 2021, ako aj potvrdenia OO PZ NR - Kalvária o oznámení priestupkov z 25. 02. 2021 a z 10. 03. 2021. Súd si pre účelnosť rozhodnutia v tejto veci nechal pripojiť spis 35P/7/2020, v ktorom prebieha konanie o úprave práv a povinností k maloletým deťom a bolo z neho zistené, že spolu s odvolaním proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 35P/7/2020-101, ktorým súd dočasne zveril maloleté deti do starostlivosti matke a zaviazal otca na platenie výživného na obe deti, podal otec návrh na vydanie neodkladného opatrenia na úpravu styku s maloletými deťmi. Zo spisu bolo ďalej zistené, že Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9CoP/45/2020-140 z 26. 11. 2020 rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu Nitra, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd zveril maloleté deti do starostlivosti matky a určil otcovi výživné, potvrdil a návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že v danom prípade a za špecifickej situácie, kedy matka s maloletými deťmi sa nachádza v Krízovom centre - O. Y., n. o., nie je opodstatnené zasiahnuť do existujúcich pomerov formou ďalšej neodkladnej úpravy, a to úpravy styku otca s maloletými deťmi. Otec neosvedčil nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov strán sporu v ním navrhovanom znení. Zo správ O. Y., n. o. je nesporné, že matka požiadala o pomoc krízové centrum pre obeť domáceho násillia, do ktorého bola aj spolu s maloletými deťmi dňa 30. 09. 2020 prijatá a ubytovaná, pričom navrhovateľka spolu s maloletými deťmi sa nachádza na utajovanom mieste, a nie priamo na adrese O. Y. V konaní bola preukázaná skutočnosť, že n. o. O. Y. podalo dňa 01. 10. 2020 trestné oznámenie na U. R. pre podozrenie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a e) Tr. zák., ktoré oznámenie bolo odstúpené OR PZ, Odbor kriminálnej polície Nitra na ďalšie konanie. Rovnako si súd pripojil spis 11P/287/2020, v ktorom súd rozhodnutím z 10. 12. 2020 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým opätovne žiadal súd o úpravu styku s maloletými deťmi rovnako, ako tomu bolo predtým v konaní 35P/7/2020. Súd si nechal pripojiť aj spis 10C/97/2020, v ktorom bolo uznesením z 22. 12. 2020 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil otcovi dočasne nevstupovať do priestorov O. Y., n. o. a do domu alebo bytu, v ktorom sa momentálne zdržuje matka, ako aj do priestorov zamestnávateľa matky, a taktiež mu bolo týmto neodkladným opatrením zakázané, aby akýmkoľvek spôsobom matku kontaktoval. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre rozhodnutím 7Co/10/2021 zo 04. 02. 2021. Súd si nechal pripojiť spis 13P/20/2021, v ktorom súd rozhodnutím z 11. 02. 2021 zamietol návrh otca na zverenie maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti a zaviazanie matky na platenie výživného vo výške 30,00 eura samostatne na každé dieťa, pričom uviedol, že skúmal, či od uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 35P/7/2020-101 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 9CoP/45/2020-140 z 26. 11. 2020 došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala úplne opačné rozhodnutie súdu, a teda, dočasné zverenie detí do osobnej starostlivosti otcovi, pričom podľa názoru súdu otec maloletých detí ani v tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala zmenu pomerov v tejto veci, a to z nasledovných dôvodov: a) matka sa s maloletými deťmi stále nachádza v O. Y., b) matka ďalej konštantne vyjadruje obavu z agresívneho správania sa otca k deťom, čo vyplýva z informácii ÚPSVaR Nitra, ako aj z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci 35P/7/2020 a c) trestné konanie vedené proti otcovi pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a e) Tr. zák., ktoré oznámenie bolo odstúpené OR PZ, Odbor kriminálnej polície Nitra na ďalšie konanie, je stále vedené. Súd si nechal pripojiť spis 24P/49/2021, v ktorom uznesením z 19. 03. 2021 zastavil konanie ohľadom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby do právoplatného rozhodnutia vo veci samej súd zveril maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti a zaviazal matku na platenie výživného vo výške 30,00 eura mesačne samostatne na každé dieťa, z dôvodu res iudicata, pretože nedošlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktoré by odôvodňovali, že by došlo k zmene pomerov. Súd si nechal pripojiť aj rozvodový spis rodičov 24P/268/2020, do ktorého bol dňa 15. 03. 2021 doručený znalecký psychologický posudok matky, vykonaný v trestnej veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona. Ako posledný si

súd nechal pripojiť spis 18C/10/2021, v ktorom súd uznesením z 30. 03. 2021 uložil otcovi zákaz priblížiť sa k O. Y., ako aj krízových centier, kde sa zdržiava matka a takisto k matke samotnej do vzdialenosti bližšej ako 100 metrov s výnimkou účasti matky na procesných úkonoch v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a prípadne orgánmi prejednávajúcimi priestupky. V odôvodnení súd uviedol, že žalobkyňa dostatočne osvedčila potrebu dočasne a bezodkladne upraviť pomery strán sporu a zistené okolnosti nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. V zmysle čl. 5 ZoR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Jedným z procesných inštitútov, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam je neodkladné opatrenie. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť však osvedčený. Už v návrhu na jeho vydanie musí byť zrejmé trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musia byť opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Úpravou neodkladných opatrení je umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých detí pôjde v zásade o zásah do takého stavu, kde je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e), f), g) a h) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Súd mal za to, že matka v tomto smere svoj návrh a dôvody nariadenia neodkladného opatrenia osvedčila a rovnako preukázala, že otec sa neprimerane dožadoval kontaktu s maloletými. Súd konštatoval, že ani súdom niekoľkonásobne právoplatne zamietnutý návrh styku otca s maloletými deťmi aktuálne nezabezpečuje maloletým dostatočnú ochranu. Z pripojených spisov a rozhodnutí Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre vyplynulo, že otcovi nebolo vyhovené v úprave styku (aj keď len dočasnej) s maloletými deťmi tak, že jeho návrhy boli zamietnuté, respektíve z dôvodu nedostatku procesnej podmienky zastavené. Súd mal za to, že je zrejmé, že otec je nekritický k dosiaľ vydaným a právoplatným rozhodnutiam súdov, ako aj k svojmu správaniu, ktoré má k maloletým deťom. Z návrhu, jeho príloh, pripojených spisov, ako aj z videa predloženého otcom do spisu 24P/268/2020 bolo zrejmé, že otec ani po tom, ako mu súd nevyhovel v úprave styku s maloletými, nezmenil svoj prístup a aj naďalej sa domáhal a domáha stretávania sa s maloletými a za týmto účelom: a) zistiť, kde sa maloleté deti s matkou v bezpečnom domove O. Y. ukrývajú, b) vyčkáva na maloletých a ich matku pred bezpečným domovom O. Y., c) opakovane sa dožaduje vstupu do bezpečného domova O. Y., d) sleduje a prenasleduje maloletých a ich matku na ich vychádzkach z bezpečného domova O. Y.. Súd pritom dal do pozornosti, že Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 10C/97/2020 z 22. 12. 2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi dočasne nevstupovať do priestorov O. Y., n. o. a do domu alebo bytu, v ktorom sa momentálne zdržiava matka, ako aj do priestorov zamestnávateľa matky, a taktiež mu bolo týmto neodkladným opatrením zakázané, aby akýmkoľvek spôsobom matku kontaktoval. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre rozhodnutím 7Co/10/2021 zo 04. 02. 2021. Konanie a správanie sa otca nadobudlo až takú intenzitu, že matka, jej zástupkyňa, ako aj O. Y., boli nútení odo dňa úteku matky podať na otca niekoľko trestných oznámení a oznámení o spáchaní priestupkov. Ide o: trestné oznámenie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 TZ z 01. 10. 2020, trestné oznámenie vo veci prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a TZ zo 17. 12. 2020, trestné oznámenie vo veci prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 TZ z 11. 03. 2021, oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. z 25. 02. 2021, oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) a d) zákona č. 372/1990 Zb. z 10. 03. 2021, v ktorých matka uvádzala, že otec maloletých detí ju pred jej útekou držal dva týždne nasilu v dome, týral ju psychicky aj fyzicky. V čase, keď už sa s deťmi nachádzala v O. Y., k nim na prechádzke s maloletým K. otec pristúpil a bez slova dal nohu pod kočík, aby sa nemohla pohnúť a ťahal maloletého K. za ruku von z kočíka, pričom sa nasilu snažila dostať do O. Y., avšak otec ich stále sledoval, natáčal si ich na telefón, urážal ju, osočoval, nadával a vysmieval sa z nej. V ďalšom oznámení uviedla, že približne 500 metrov od O. Y. vykrikoval na ňu a na maloleté deti a vysmieval sa jej. V ďalšom oznámení uviedla, že prišiel na adresu O. Y., kde sa pokúšal dostať do budovy tým, že nepretržite klopal na dvere, vyzvával na zvonček a trúbil zo svojho auta, k čomu H. E., zamestnankyňa O. Y. uviedla, že vystrašil nielen matku a jej deti, ale aj ostatné klientky a pracovníčku zariadenia, ktorá panikovým tlačidlom privolala SBS a následne aj políciu. Strach podľa H. E. nemá z otca len matka, ale aj všetky obeť násillia umiestnené v bezpečnom

domove a takisto zamestnankyne. Súčasťou oznámenia o spáchaní priestupku ďalej bolo, že v iný deň prišiel k O. Y., aby odovzdal deťom darčeky, čo matka považovala za schválnosť, pretože otec bol upovedomený, aby prípadné darčeky nechával u zástupkyne matky. Súd ale najmä z pripojeného spisu 24P/268/2020 zistil, že v trestnej veci týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 TZ vedenej na OR PZ NR pod č. ČVS:ORP-1282/1-VYS-NR-2020, kde bolo dňa 09. 11. 2020 začaté stíhanie vo veci, bol do rozvodového spisu zo strany OR PZ NR, odbor kriminálnej polície, doručený znalecký posudok č. 29/2020, ktorého predmetom bolo psychologické vyšetrenie matky, ako poškodenej v tejto trestnej veci, kde matka na otázky znalkyne uviedla: „najväčší strach som dostala pri U., keď som videla, čo mu robí. Keď ho prebaľoval, otváral mu bezdôvodne zadoček, nešiel ho krémovať ani nič, len mu otváral zadoček, koľkokrát ho aj dohrýzol, že mal modriny. Stále komentoval, aký má krásny zadoček. Kúpil ho večer, vždy sa zavreli a U. vždy pri tom začal plakať, vlastne sa bojí doteraz, stále ho dávam do vaničky, dúfam, že sa tam nič nedialo.“ Tiež uvádza, že: „A teraz čo sa (otec) snaží ma o deti pripraviť. Ja si svojich chlapcov nedám zničiť. A keď zistí, že to nejde, on je schopný ich uniesť. Ja to viem. Ja viem, ako koná s každým, kto sa mu postaví a ako koná v situáciách, keď nie je po jeho. Aj teraz, on ide cez mŕtvolu, on sa nestará. On si najme vždy nového advokáta, polovicu vecí im nepovie, nechá ich konať. Robí také veci, že keď ich (deti) nemám ja, nebude ich mať nikto!! A z toho mám takú paniku, veď ja nespávam. Odkedy vie, kde sme, ja neviem kľudne spať. Ja si neviem predstaviť, že by mi ich zobral.“ Na inom mieste uvádza: „Ja len chcem, aby sme kľudne žili, ale viem, že sa to nestane, keď budeme mať jeho (otca) za päťami. Ja ani nemôžem dať U. do škôlky. Kamkoľvek sa odsťahujeme, on nás všade nájde. Ako ho môžem dať do škôlky bez strachu, že mi ho zoberie, unesie, čokoľvek. Ja som chcela normálnu fungujúcu rodinu, aby mali chlapci dobrého otca. Ja by som bola tak rada, ale v takom stave, v akom on je, to sa nedá proste. Ja sa desím akéhokoľvek kontaktu s ním. U. si ani nespomenie. A to nie je účelové. On s ním strávil strašne málo času.“ Záverom posudku znalkyňa uviedla, že: „psychologické vyšetrenie poškodenej nenasvedčuje tomu, že by mohla trpieť psychickými poruchami v zmysle choroby.“ Taktiež uviedla, že: „v dôsledku dlhodobého tlaku a stresu vyplývajúceho zo správania sa manžela došlo u menovanej k rozvoju neurotických tendencií prejavujúcich sa poruchami spánku, únavou, vyčerpanosťou, nechutenstvom, smutnou náladou, ľútosťivosťou, precitlivosťou, pocitmi napätia, strachu o svoj život a zdravie. Taktiež disponuje širokým okruhom obtiaží prejavujúcich sa pri depresívnom syndróme. Menovaná trpí stredným stupňom depresívneho ladenia v oblasti afektivity, sociability a somatiky. Zvýšené skóre dosahuje taktiež v zložke anxiety, ktorá sa prejavuje zvýšenou tenziou, pocitmi strachu až paniky a nervozitou. Vykazuje vysoké percento symptómov pozorovateľných pri agorafóbií, pociťuje strach vzťahujúci sa k verejným priestorom a k ľuďom. Uvedené ťažkosti sú spôsobené dlhodobým opakovaným prežívaním príkoria zo strany manžela, ktoré malo eskalujúci charakter a už nie je schopná sa mu brániť. Z uvedených dôvodov predpokladáme, že z psychologického hľadiska napĺňa známky týranej osoby.“ Vzhľadom k vyššie uvedenému, teda vzhľadom na neadekvátne správanie sa otca, a to aj vo svetle začatia trestného stíhania, mal súd za to, že je nevyhnutné dočasne a urýchlene zamedziť tomu, aby otec neprimeraným spôsobom zasahoval do zdravia maloletých detí, a to najmä zdravia psychického, k čomu môže relevantne poslúžiť práve daný zákaz priblížiť sa k maloletým na vzdialenosť menšiu ako 100 m. V prípade neodkladného opatrenia nariadeného podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP, ide o opatrenie vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme násillia, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je dôvodné poskytnúť maloletým okamžitú ochranu, nakoľko bez daného zákazu otcovi priblížiť sa k maloletým je veľká pravdepodobnosť, že otec by sa, napriek absencii súdnej úpravy styku, tohto ďalej neprimeraným spôsobom dožadoval, čím by najmä duševná integrita detí mohla byť ohrozená. Súd mal za osvedčené, že existuje dôvodné podozrenie, že deti boli sekundárnymi obeťami násillia otca na matke; zo znaleckého psychologického posudku existujú závažné tvrdenia zo strany matky, že otec je nevyspytateľným a agresívne vystupujúcim človekom a tieto svoje povahové črty nepotláča ani v prítomnosti svojich detí, pričom tieto a všetky tvrdenia matky boli znalkyňou posúdené tak, že: „v štruktúre osobnosti a intelektu menovanej (matky) nenachádzame sklony k úmyselnému klamaniu, fabuláciám, či konfabuláciám. Má osvojené a zvnútornené mravné a morálne pravidlá a hodnoty, takže pri priamej výpovedi nie je schopná klamať, či zatajovať dôležité skutočnosti.“; matka osvedčila, že napriek zamietnutým návrhom otca na úpravu styku s maloletými deťmi, sú tieto naďalej vystavené konaniu, ktorým otec deti a matku sleduje, prenasleduje, domáha sa vstupu do zariadenia, v ktorom sa deti s matkou nachádzajú, neustále sa domáha styku s deťmi a zo všetkých vyššie uvedených skutočností a dôvodov existuje možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity detí. Súd sa rozhodol vydať neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia z dôvodu, že

navrhovateľka žiadala dočasnú úpravu do skončenia vo veci rozvodu a ÚPP k maloletým deťom pod sp. zn. 24P/268/2020, avšak na súde prebieha aj konanie vo veci ÚPP k maloletým deťom do rozvodu pod sp. zn. 35P/7/2020, pričom nie je možné predvídať rýchlosť procesného priebehu a vydania samotných rozhodnutí v týchto konaniach a zároveň v prípade zmeny okolností, skutkového stavu alebo pod ľarchou nových skutočností a dôkazov môže súd aj bez návrhu toto neodkladné opatrenie zmeniť alebo zrušiť, pričom najneskôr bude môcť byť zrušené pri rozhodnutí vo veci samej, či už v jednom, alebo v druhom konaní. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Toto uznesenie je vykonateľné doručením.

2. Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote otec odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nespravodlivé a nedôvodné. Otec považoval napadnuté uznesenie za akt pomsty zo strany sudcu JUDr. Filipa Dema voči jeho osobe, a to pre podané trestné oznámenie, ktoré otec podal na sudcu JUDr. Filipa Dema na Úrade špeciálnej prokuratúry v Pezinku dňa 24. 02. 2021, pretože bol presvedčený o tom, že pán Demo sa mal dopustiť trestného činu ohýbania práva podľa § 326a ods. 1 Trestného zákona. Podľa názoru otca sa sudca JUDr. Filip Demo zjavne nechal uniesť svojou zaujatosťou voči nemu s ohľadom na zjavnú arbitrárnosť jeho rozhodnutia v kontexte bezprecedentného zásahu do jeho rodičovských práv bez náležitých dôvodov, kedy z napadnutého rozhodnutia doslova sála zaujatosť sudcu, a práve v tomto smere je plne namieste hovoriť o tzv. teórii zdania. Otec mal za to, že odôvodnenie jeho návrhu na vydanie neodkladného opatrenia o zverení maloletých detí, ktorým sa s ohľadom na preukázateľnú zmenu pomerov, posudzujúc ich v kontexte najlepšieho záujmu spoločných maloletých detí, a ktorým žiadal o zverenie spoločných detí na čas do rozvodu do jeho osobnej starostlivosti, a ktorý predchádzal predmetnému návrhu matky, je plne aplikovateľné aj ako súčasť zdôvodnenia tohto odvolania, keďže z neho vyplýva zjavná potreba, aby deti boli vytrhnuté z poškodzujúceho vplyvu matky, všetko v záujme zabezpečenia a ochrany ich práva na oboch rodičov, a preto naň otec v odvolaní poukazoval. Zvýraznil, že matka svojím nenávisným správaním, spočívajúc aj v odopieraní styku otca s maloletými deťmi doslova až psychicky týmto ubližuje maloletým deťom. Zo správania matky je zrejma snaha vzbudzovať a umocňovať u maloletých strach, keď má dôjsť k ich kontaktu s otcom. Matka vehementne odmietala akýkoľvek spôsob kontaktu otca s deťmi a nešťítila sa fabulácie v záujme urobiť všetko pre to, aby si zdôvodnila svoj chorý postoj, smerujúc k zamedzeniu styku otca s maloletými deťmi. Matka svojím nenávisným správaním voči otcovi spôsobuje u detí psychické útrapy, tým, že na otca detí reaguje ako psychicky narušená v evidentnej snahe vyvolať v deťoch strach a hrôzu pred ich otcom. Otec namietol prístup sudcu JUDr. Filipa Dema, ktorý bez žiadnych dôkazov, len na základe tvrdení matky (navrhovateľky), bez toho, aby posúdil, či sú to iba dojmy alebo hodnotiace úsudky matky, uveril jej tvrdeniam v návrhu, v ktorom uviedla, že napriek vydanému neodkladnému opatreniu vo veci 10C/97/2020, otec sústavne porušuje opatrenia, ktoré mu boli uložené. K tejto veci sp. zn. 10C/97/2020 uviedol, že dňa 17. 12. 2020 bol na Q. XX zaniest' darččky svojim maloletým synom, keďže dňa 17. 12. 2020 mal U. narodeniny, a to presne dva roky a K. taktiež, a to šesť mesiacov, tak v tento deň išiel so svedkom aj za prítomnosti policajnej hliadky, ktorú si sám zavolať, zaniest' darččky svojim synom k narodeninám, pracovníčka mu klamala do očí pred policajtmí, že synovia už tam nie sú a vzniklo z toho toto nezmyselné a nespravodlivé uznesenie 10C/97/2020. Pán Demo si mal podľa otca vyžiadať od pani H.. E. kamerový záznam z toho dňa a uvidel by, ako sa tam správal. Snímali ho rovno dve kamery. Deklaroval, že v uznesení 10C/97/2020 neporušil žiadne rozhodnutie tam písané, pretože od 22. 12. 2021 až doteraz nevstúpil do priestorov O. Y., n. o., ani žiadnym spôsobom nekontaktoval navrhovateľku prostredníctvom písomnej, elektronickej, telefonickej komunikácie. Opakoval, že nič neporušil, keďže nemal uložený zákaz približovania sa k matke, ani ju kontaktovať (mal uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 10C/97/2020 zo dňa 22. 12. 2020 uložený zákaz vstupovať do priestorov neziskovej organizácie O. Y. n. o. a do domu alebo bytu, v ktorom sa momentálne zdržuje matka a taktiež mal zákaz kontaktovať matku prostredníctvom písomnej alebo elektronickej komunikácie). Ak súd považoval za porušenie uloženej povinnosti súdom to, že otec chcel osobne jeho dvom deťom odovzdať darččky, tak je to podľa jeho slov scestné. Otec priznal, že sa mu podarilo dva krát stretnúť s matkou pri kočikovaní, resp. na prechádzke s deťmi, pričom podotkol, že to bola jeho jediná možnosť, ako aspoň na chvíľu vidieť jeho deti, nič týmto neporušil, a ak JUDr. Filip Demo v tomto videl dôvod na to, aby zakázal otcovi styk s deťmi, nakoľko sa mal otec určitým zlým spôsobom správať k vlastným deťom, tak to s ohľadom na vyššie uvedené otec označil za nezmyselnosť. K tvrdeniam navrhovateľky, že má obavy o svoj život a život maloletých detí, a navyše sa už necíti bezpečne ani v krízovom dome, uviedol, že navrhovateľka sa bojí tej pravdy o nej, ktorú zatajila pred manželstvom, že robila prostitútku, kupčila samu seba aj kamarátku a ktovie, čo ešte. Stačilo by si naštudovať zápisnicu zo dňa 03. 12. 2020 sp.

zn. 24PP268/2020 alebo vypočúť zvykový záznam z pojednávania. Otec zdôraznil, že matka používa spoločné deti ako prostriedok pomsty za rozchod medzi nimi. Tvrdenia navrhovateľky, že sa čoraz častejšie opakujú útoky proti nej a deťom, a keďže otec vie, v ktorom krízovom dome sú umiestnení, atakuje aj tento krízový dom, jeho pracovníčky a ostatné klientky, otec označil za klamstvá a uviedol, že pán Demo zobral tvrdenia navrhovateľky ako dôkazy, a nie ako dojmy a hodnotiace úsudky alebo klamstvá, a žiadal, aby si vyžiadali kamerové záznamy od pani E. a ukázali mu aspoň jeden dôkaz. Tvrdil, že navrhovateľka neustále klamala, fabulovala. V prílohe poslal video zo dňa 07. 03. 2021, kde stretol navrhovateľku samu so synom K.. Uviedol, že v uznesení zo dňa 01. 04. 2021 č. k. 11P/45/2021-37 sa k uvedenému videu a tvrdeniam navrhovateľky priklonilo na 100%, ale z druhej strany na základe toho istého videa mu bol opätovne zamietnutý návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Uviedol, že to isté video a jeho tvrdenia považoval sudca JUDr. Demo ako iba jeho dojem a hodnotiaci úsudok a tvrdenia a klamstvá navrhovateľky na to isté video považoval za dôkaz. Nič také, čo tvrdila navrhovateľka, sa ani nestalo. Navrhovateľka išla v ten deň sama po ulici a v kočiku spinkal K., pýtal sa jej 2-krát, kde je ich starší syn U. a neodpovedala mu. Na pojednávaní dňa 02. 03. 2021 Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/268/2020 povedala príslušnej sudkyňi, že z krízové zariadenia chodíva na prechádzku s deťmi a v sprievode. Tu navrhovateľka opäť klamala priamo na súde, pretože ako bolo vidieť na priloženom videu, navrhovateľka bola sama, bez sprievodu a iba s K. bez U., kde bol U.? V zmysle vyššie uvedeného mal otec za to, že Pán Demo pokračuje stále v trestnom čine ohýbanie práva a je voči nemu zaujatý. Otec uviedol, že sa snažil zabezpečiť kontakt s maloletými deťmi aspoň cez videohovory tak, že sám zaobstará tablety, kedy dňa 08. 03. 2021 išiel zaniest koncipient jeho právneho zástupcu tablet s nainštalovanou aplikáciou na realizáciu videohovorou a jej advokátka ho neprevzala, pretože manželka odmietla videohovory. Uviedol, že má o tom spísaný úradný záznam, ktorý priložil ako dôkaz v prílohe. Otec sa snažil prostredníctvom kolízneho opatrovníka pána N. zrealizovať osobné stretnutie s maloletými deťmi za prítomnosti kolízneho opatrovníka, aby im mohol odovzdať darčeky, pričom navrhovateľka odmietla akúkoľvek možnosť stretnutia, aj na pár minút. K ďalším tvrdeniam navrhovateľky otec uviedol, že navrhovateľku nesleduje, nakoľko mu je ukradnutá. Jediné, čo chce, je už konečne vidieť oboch jeho synov, ktorých nevidel už viac ako šesť mesiacov. Poprel tvrdenia, že by sa mal vyhrážať pracovníckam krízového centra, nakoľko ich nepozná a ani nevie, kto sú tie pracovníčky a ani sa s nimi nestretáva, pretože navrhovateľka chodí sama na prechádzky, a nie, ako tvrdí súdu, že v sprievode. Uviedol, že navrhovateľka zrejme zabudla, že keď sa narodil U. 17. 12. 2018, keď jej na druhý deň vrchná sestra na pôrodnici v Topoľčanoch odporučila poistiť U. do zdravotnej poisťovni Dôvera a navrhovateľka vyplnila registračný formulár Dôvera, zapísala jeho IBAN, pretože ona nemala zriadený účet v banke, keďže v tom čase mala tri exekúcie, čo si držala ako tajomstvo a s týmito papiermi išiel na matriku. Poukazovanie doplatkov za lieky označil za absolútny nezmysel, čo si mohol pán Demo aj sám zistiť, keby si vylustroval jeho bankový účet a pohyby na ňom, ako to urobil v októbri 2020 a zistiť, že tvrdenia navrhovateľky nie sú založené na pravde. K trestnému oznámeniu, ktoré na neho podalo O. Y. n. o., uviedol, že ide o ďalšie klamlivé, istivé trestné oznámenie, vraj marenie výkonu úradného rozhodnutia. Urobili tak riaditeľka Mgr. Mariana Kováčová, PhD. a advokátka JUDr. Sylvia Gancárová a zaujímavým bolo, že tieto dve osoby vyštudované a právne zdatné neprišli na to, že nedošlo k žiadnemu porušeniu úradného rozhodnutia. Tvrdil, že pani E. si nepozrela kamerové záznamy O. Y. n. o. a nevidela, že nič neporušil a nič zlé nespravil. Na tieto dve podozrivé osoby podal trestné oznámenie za trestný čin krivého obvinenia podľa § 341 ods. 1 Trestného zákona, pretože ho tieto dve osoby opakovane krivo obviňovali. Otec uviedol, že hoci sa domáhal svojich práv, a taktiež práv synčekov U. a K. o úpravu styku, tak pán Demo všetky jeho návrhy na neodkladné opatrenia zamietol, a to posledné, asi štvrté, mu dňa 19. 03. 2021 zastavil. Pán Demo uviedol, že dôvodom, pre ktorý nie je možné upraviť styk otca s maloletými deťmi, je ten, že sa matka s maloletými zdržiava v utajovanom krízovom centre a že na otca podala trestné oznámenie pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Otec v tejto súvislosti uviedol, že dôvod, prečo navrhovateľka ušla a uniesla maloleté deti, bol ten, že celá pravda z jej minulosti ide na povrch, ako podvodom vstúpila do manželstva, ako pred manželstvom robila prostitútku, čo mu pred uzavretím manželstva nepovedala. Ďalším motívom úteku navrhovateľky zo spoločnej domácnosti bol podľa názoru otca ten, že navrhovateľka chcela od otca v sexe sexuálne deviácie a zverstvá, na ktoré jej nepristúpil a ktoré zamietol. Navrhla mu, aby kupčili jej kamarátku z okresu Nové Zámky a mohli na nej tak zarábať. Otec naznačil, že navrhovateľka užíva drogy. Uviedol, že sa mu mala navrhovateľka priznať, že mala mimomanželský sexuálny pomer so T. R. ml., príslušníkom KÚFS Nitra. Ďalej tvrdil, že keď sa navrhovateľka schovala v O. Y. n. o. a zobrala so sebou ako rukojemníkov spoločné deti, nehľadela na záujmy synčekov, ale iba na vlastné záujmy a svoju minulosť prostitútky a teraz sa prostitútku schováva v Y. a Y. si od štátu nárokuje na ňu a na synčekov dotácie. Na konštatovanie súdu, ktorý mal za to, že otec sa neprimerane dožadoval kontaktu s deťmi, sa otec ohradil a uviedol, že si nemyslí, že

podávanie návrhov na neodkladné opatrenia na príslušný súd je neprimerané dožadovanie sa kontaktu so synčekmi. Uviedol, že tie nezmyselné, klamlivé a vymyslené trestné oznámenia a priestupky, ktoré tam pán Demo úhľadne vymenoval, sú ničím iným, iba konaním z pomsty vyššie uvedených členov konania. K tomu dodal, že ani v jednej veci mu nebolo vznesené obvinenie, ani nebol uznaný za spáchanie priestupku, čo má svedčiť o účelovosti a šikane zo strany matky a O. Y. voči jeho osobe, a to, že otec podal trestné oznámenie na matku, jej neadvokátku, aj na O. Y. v napadnutom uznesení uvedené nebolo, a samozrejme aj to, že otec podal trestné oznámenie aj na samotného pána Dema ako sudcu za trestný čin ohýbanie práva. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že ju otec pred jej útekem držal dva týždne nasilu v dome, týral ju psychicky, aj fyzicky, uviedol, že sú to klamstvá zo strany navrhovateľky. V tomto smere uviedol, že bývali v dome u jeho rodičov, ktorí ich prichýlili pod svojou strechou, pretože im končila nájomná zmluva v prenajatom byte na T. ulici v Q.. Uviedol, že si mal pán Demo vyžiadať tieto oznámenia a naštudovať si ich poriadne a potom urobiť závery tak, aby si všimol, že minimálne štyri z nich sú už zamietnuté ako nedôvodné a vymyslené klamstvá. Otec namietol pravdivosť a relevantnosť znaleckého posudku č. 29/2020. V tomto smere uviedol, že predmetný znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v rámci trestného konania iniciovaného na základe oznámenia matky, on nebol účastníkom a ani týmto posudkom nedisponuje, takže sa k nemu nedokázal plnohodnotne vyjadriť a nemohol proti nemu ani nijako konať a namietat ho v intenciách zásady „rovnosti zbrani“. Tvrdil, že súd citoval vyjadrenia matky pred znalkyňou, ktoré nekorešpondujú s jej výpoveďou z rozvodového konania pod sp. zn. 24P/268/2020, kde sa matka nevyjadrovala v takých intenciách násilnosti a už dokonca aj úchylností, ako si to začala doslova vymýšľať pred znalkyňou. V tomto prípade sudca nekriticky opisoval skutočnosti, ktoré matka ani neuviedla pred súdom a podsúval ich ako okolnosti, pre ktoré otcovi zakázal styk s maloletými deťmi. Tiež podotkol, že má vážne pochybnosti o kompetentnosti znalkyne, nakoľko je zrejme, že táto podaním znaleckého posudku s takýmito znaleckými závermi porušila svoje povinnosti pri výkone jej činnosti znalca, pretože je neúnosné, aby znalec prednášal závery, ktoré sú vlastne uznaním viny za týranie matky, resp. že znalkyňa sa vyjadrovala k právnej stránke veci. Znalkyňa v rámci vypracovania znaleckého posudku otca žiadnym spôsobom nekontaktovala, prípadne vyšetrila. V zmysle toho bolo podľa názoru otca potrebné prihladiť na vadnosť predmetného posudku, ktorý ani nebol znaleckým posudkom zadováženým v tomto súdnom konaní, a bolo potrebné ho brať ako listinný podklad s veľkou rezervou a hodnotiť v spojitosti s celkovým postojom a správaním otca voči matke, ktorá sa podľa názoru otca ani zďaleka nejaví ako obeť, či už fyzického, alebo psychického týrania, ale skôr ako nejaká vykonštruovaná obeť, ktorá len účelovo navodzuje svoje údajné útrapy, ktoré jej mali byť spôsobované zo strany otca. S ohľadom na vyššie popísané správanie, bol otec názoru, že matka nespĺňa znaky týranej osoby, čo deklaruje tým, že nespĺňa obvyklé tri kategórie príznakov týranej osoby, a to sebazničujúce reakcie, naučená bezmocnosť a posttraumatická stresová porucha. Naopak, vystupovanie matky podľa názoru otca má silne útočný charakter, čo sa prejavuje ziapaním, zavádzaním a klamaním, čo má umocňovať falošné navodzovanie viktimizácie jej osoby. Otec sa konkrétne k tvrdeniam matky uvedených v predmetom posudku vyjadril, že sprchoval U. každý deň, pretože navrhovateľke sa nechcelo, a taktiež vo vaničke kúpala aj K., pretože navrhovateľke sa nechcelo a po sprchovaní zobral U. a nakrémoval, priznal sa, že mu otváral riťku a mastičkou mu nakrémoval riťku, aby sa mu nezaparila a krémoval aj K. celého a roztváral riťku aj jemu a aj jemu tam dal mastičku, aby sa mu riťka nezaparila. Následne deťom pripravil mliečko a uložil ich do postieľky. Podotkol, že tieto jeho tvrdenia sú podložené aj dôkazmi, ktoré sú už na príslušnom súde, a taktiež na prokuratúre. Otec sa k tvrdeniu, že matka ďalej konštantne vyjadruje obavu z agresívneho správania sa otca k deťom vyjadril, že sú to len vymyslené konštatovania matky, nepodporené žiadnymi dôkazmi. K tvrdeniu ohľadom vedenia trestného konania proti nemu pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby zopakoval, že voči nemu nie je vedené žiadne trestné stíhanie, žiadne obvinenie mu doteraz nebolo vznesené a dodal, že proti manželke je podané trestné oznámenie za prostitúciu, ktorú vykonávala pred manželstvom, k čomu sa mala priznať na pojednávaní zo dňa 03. 12. 2020 sp. zn. 24P/268/2020. K tvrdeniu, že pretrváva podozrenie z trestného činu nebezpečného prenasledovania zo dňa 17. 12. 2020 uviedol, že ide o klamstvá a fabuláciu navrhovateľky. K tvrdeniu, že súd mal za to, že je zrejme, že otec je nekritický k doposiaľ vydaným a právoplatným rozhodnutiam súdov, ako aj k svojmu správaniu, ktoré má k maloletým deťom, otec uviedol, že je pravdou, že je nekritický voči k dosiaľ vydaným a právoplatným rozhodnutiam súdov, a túto nekritickosť v ňom podnietilo to, že súdy nijako neberú na zreteľ, že matka mu znemožňuje styk s deťmi a že matka sa správa doslova pohrdavo voči súdu. Otcovi nebolo zrejme, na základe čoho sudca citoval v bodoch 24. až 26. uznesenia článku z Dohovoru o ochrane ľudských práv a Zákona o rodine, prípadne poukazoval na judikatúru ESLP, keď sa ním sám neriadil, alebo nemali preň relevantnosť. S tvrdením súdu o tom, že matka preukázala, že otec sa neprimerane dožadoval kontaktu s maloletými a konštatovaní, že ani súdom niekoľkonásobne právoplatné zamietnutý návrh

styku otca s maloletými deťmi aktuálne nezabezpečuje maloletým dostatočnú ochranu, otec nesúhlasil a tvrdil, že len využíval legálne prostriedky v podobe podávania návrhov na neodkladné opatrenia za účelom zabezpečenia styku s jeho deťmi, ktoré sú mu zamietané. Otec uviedol, že uznesením, ktoré pán Demo vydal dňa 19. 03. 2021 pod sp. zn. 24P/49/2021-25 je zjavné, že inklinuje k jeho manželke ako k účastníkovi konania a neľadá na záujmy a právo maloletých detí. Voči jeho osobe je zaujatý. Podotkol, že je veľmi nedôstojné, že sudca JUDr. Filip Demo, ktorý má titul doktora práv, takýmto pomstychtivým spôsobom útočí na jeho osobu a vydáva uznesenia z pomsty na jeho osobu. Uznesenie sp. zn. 11P/45/2021-37, vydané dňa 1. apríla 2021, otec považoval za jeho pokračovací trestný čin ohýbania práva a ako doplnenie už práve prebiehajúceho konania. Žiadal, aby odvolací súd na základe uvedených skutočností napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako nedôvodné a hlavne nezákonné v celom rozsahu zrušil.

3. K podanému odvolaniu sa matka prostredníctvom svojho zvoleného zástupcu podaním zo dňa 20. 04. 2021 vyjadrila a uviedla, že je toho názoru, že po preskúmaní všetkých spisov, ktoré sú vedené na Okresnom súde Nitra pod č. 10C/97/2020, 24P/49/2021, 24P/268/2020, 35P/7/2020, ako i vyšetrovacieho spisu vedeného na OR PZ v Nitre, odbor kriminálnej polície Nábrežie mládeže 1, Nitra pod č. ČVS:ORP-1282/VYS-NR-2020 GZ, ktoré zákonný sudca riadne preskúmal, tento rozhodol správne, a to po vecnej i právnej stránke. Poukázala aj na skutočnosť, že proti konajúcemu sudcovi už bolo vedené konanie pre jeho zaujatosť na základe sťažnosti otca detí Z. U. R. na Krajskom súde v Nitre pod č. 7NcC/1/2020, v ktorom konaní Krajský súd v Nitre rozhodol, že konajúci sudca nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 35P/7/2020. Bola i názoru, že podané odvolanie je nedôvodné, pretože neodkladné opatrenie bolo vydané na základe správne zisteného skutkového stavu.

4. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že dňa 12. marca 2021 bol súdu prvej inštancie doručený, k číslu konania 24P/268/2020 vedenom na Okresnom súde Nitra, návrh na vydanie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 324 a nasl. CSP zo dňa 11. marca 2021, ktorým sa matka ako navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by prvoinštančný súd uložil odporcovi zákaz priblížiť sa k O. Y., n. o., U. XX/A, Q., ako aj krízových centier, v ktorých sa zdržiava matka spolu s maloletými deťmi až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a aby bol otcovi uložený aj zákaz priblížiť sa k matke a k maloletým deťom. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 16. marca 2021 č. k. 18C/10/2021-15 súd vylúčil predmetný návrh v časti nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi zákaz priblížiť sa do vzdialenosti 100 metrov od O. Y., n. o., kde sa zdržiavajú maloleté deti, ako aj zákaz priblížiť sa k maloletým deťom na samostatné konanie, pretože v prípade maloletých ide o agendu, ktorej vybavovaním je podľa rozvrhu práce poverený iný sudca z rodinnoprávnej agendy. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením. V predmetom súdnom spise sa nachádzajú kópie súdnych rozhodnutí v spojení s príslušnými rozhodnutiami súdu druhej inštancie, a to 35P/7/2020, 11P/287/2020, 10C/97/2020, 13P/20/2021, 24P/49/2021, 18C/10/2021. Súdu prvej inštancie bolo dňa 6. apríla doručené odvolanie otca, a to tak jeho podaním, ako i podaním realizovaným prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 12. apríla 2021. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila len zvolená zástupkyňa matky dňa 23. apríla 2021. Krajský súd v Nitre prípisom zo dňa 5. mája 2021 vrátil predložený spis vo veci námietky zaujatosti, ktorú vzniesol otec voči zákonnému sudcovi JUDr. Filipovi Demovi, ktorá bola súčasťou podaného odvolania, ako predčasne predložený z dôvodu absencie vyjadrenia namietaného sudcu. Namietaný sudca sa k podanej námietke zaujatosti písomne vyjadril a vec bola odvolaciemu súdu opätovne predložená na rozhodnutie.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

11. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

14. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci uvedených otcom v odvolaní dospel k záveru, že ak súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého uznesenia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

18. Samotným účelom neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného či očakávaného rozhodnutia resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré sú inkorporované v zákone, a ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Simplificite ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. V zmysle týchto zásad možno konkretizovať, že jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, ktorá principiálne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov riešené v konaní vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v daných právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvoril nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Neodkladné opatrenie je opatrením dočasným, ktorého trvanie je obmedzené a môže byť zrušené. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia in merito. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené, pričom samotná miera osvedčenia je korelatívna konkrétnosťou toho daného prípadu. Z charakteru neodkladného opatrenia a požiadavky rýchlosti a efektívnosti, ako bolo vyššie spomenuté, súd ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia in merito a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný

formálny postup ustanovený pre fázu dokazovania. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie fundamentálne skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. V tomto smere je teda zákonným elementárnym predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia (§ 325 ods. 1 CSP) splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Táto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej by absencia predbežnej úpravy pomerov až do času rozhodnutia in merito, (resp. po riadne vykonanom dokazovaní) mohla svojou potrebou dodržania všetkých (vrátane procesných) postupov v konaní vo veci, viesť až k neodvratiteľnej ujme na právom chránených záujmoch. Pričom o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd spravidla rozhoduje bez výsluchu.

19. Na supranacionálnej úrovni v intencii zabezpečenia práv a právom chránených záujmov maloletých detí, je právna úprava obsiahnutá jednak v Dohovore o právach dieťaťa (čl. 3), v ktorom je zakotvené, že prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi je záujem dieťaťa, a jednak v Charte základných práv EÚ (čl. 24 ods. 2 a 3), v ktorej je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

20. Ústavný súd v súvislosti s čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa odkázal na svoje uznesenie sp. zn. II. ÚS 596/2014 z 30. septembra 2014 (publikované v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu 2014 pod č. 57/2014), v ktorom uviedol, že na úrovni doktríny medzinárodného práva, ako aj na úrovni samotnej Organizácie Spojených národov prevládol (dnes už konštantný) právny názor, že medzi články Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré upravujú všeobecné zásady/princípy (general principles) Dohovoru o právach dieťaťa (a nie sú teda priamo vykonateľné, ale je potrebné tieto zásady inkorporovať do príslušnej vnútroštátnej legislatívny a aplikačnej praxe), možno zaradiť o. i. aj čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa (pozri Hodgkin, R. - Newell, P. Implementation Handbook for the Convention on the Rights of the Child. Fully revised third edition. Ženeva: UNICEF Regional Office for Europe, 2007, pp. 39, 83, 158; k tomu porov. aj Committee on the Rights of the Child: General Comment No. 5, CRC/GC/2003/5, body 19, 20 a 22). Ustanovenie čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je všeobecnou proklamáciou (princípom), ktorý je zmluvný štát povinný inkorporovať do svojho právneho poriadku a orgány aplikácie práva sú povinné tento princíp zohľadňovať pri aplikácii príslušných vnútroštátnych normatívnych právnych aktov.

21. Tento princíp bol v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaný (explicitne, ako aj implicitne) do jednotlivých noriem napr. Civilného mimosporového poriadku alebo aj Zákona o rodine. Na ústavnej úrovni sa princíp povinnosti prihliadať na najlepší záujem dieťaťa (maloletého) v konaní pred všeobecným súdom spája najmä so základným právom dieťaťa (maloletého) na súkromie podľa čl. 16 ods. 2 ústavy, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života v zmysle čl. 19 ods. 2 ústavy, právom na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, so základným právom dieťaťa (maloletého), aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohlo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

22. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z hore uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Na vnútroštátnej úrovni ochranu dieťaťa determinuje najmä Zákon o rodine, v rámci ktorého sa sleduje najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon o rodine. V zmysle uvedenej zásady je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa; bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava; ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa; ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou a pod. Otázkou najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa sa zaoberal aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19. januára 2017 pod sp. zn. II. ÚS

56/2017, v ktorom uviedol, že v súčasnosti existuje široká zhoda ? a to aj v medzinárodnom práve ? na podporu myšlienky, že pri rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci týkajúcom sa detí musí byť ich najlepší záujem prvoradým hľadiskom rozhodovania.

23. Záujem dieťaťa predpokladá pri rozhodovaní o jeho právach, mať na zreteli najmä dva aspekty jeho záujmov. Na jednej strane stojí dikcia, že puto dieťaťa s jeho rodinou musí byť zachované, s výnimkou prípadov, keď sa rodinné prostredie ukázalo ako obzvlášť nevhodné. Z toho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť prerušené len vo veľmi výnimočných prípadoch a je potrebné urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov. Na druhej strane je v záujme dieťaťa zabezpečiť jeho rozvoj v zdravom prostredí a rodičia nesmú profitovať z takých opatrení alebo krokov, ktoré by v konečnom dôsledku poškodzovali zdravie a zdravý vývoj dieťaťa [porov. Neulinger and Shuruk v. Švajčiarsko, č. 41615/07, rozsudok Veľkej komory Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) zo 6. 7. 2010, bod 136; Elsholz v. Nemecko, č. 25735/94, rozsudok Veľkej 17 komory ESĽP z 13. 7. 2000, bod 50; Maršálek v. Česká republika, č. 8153/04, rozsudok ESĽP zo 4. 4. 2006, bod 71].

24. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia explicitne vyplýva, že súd prvej inštancie pristupoval ku skúmaniu a vyhodnocovaniu predpokladov na uloženie neodkladného opatrenia analyticky vo vzťahu k rozhodujúcim tvrdeniam navrhovateľky (matky) v podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Skutkový stav opisovaný matkou na parciálnej úrovni podrobil analýze a komparácii s objektívne zistiteľnými skutočnosťami, na základe čoho aj došiel k zákonom udržateľným záverom o osvedčení predpokladov pre vydanie neodkladného opatrenia.

25. Prvoinštančný súd mal aj na základe priložených súdnych spisov skutkovo osvedčenú intenzívnu snahu otca o kontakt s maloletými deťmi, ktorý presahoval akceptovateľný rámec v konkrétnosti daného prípadu. Zo správ O. Y., n. o. nesporne vyplýva, že matka požiadala o pomoc krízové centrum pre obe domáceho násillia, do ktorého bola aj spolu s maloletými deťmi dňa 30. septembra 2020 prijatá a ubytovaná. Rovnako tak bola preukázaná skutočnosť, že O. Y., n. o. podalo dňa 1. októbra 2020 trestné oznámenie na otca pre podozrenie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a e) Trestného zákona. Z tvrdení matky, poukazujúc na agresívnu povahu otca, ktorý sa mal dopúšťať fyzického násillia na matke v prítomnosti maloletých detí, súd prvej inštancie správne vyvodil predpokladanú hrozbu smerujúcu proti najlepšiemu záujmu maloletého dieťaťa, čo umocňovala aj skutočnosť, hore uvedená, že matka pod tlakom psychického a fyzického násillia, ktorého sa na nej mal dopúšťať otec, utiekla aj s maloletými do krízového centra a vyhľadala tak bezprostrednú pomoc. V tomto smere, ak otec v podanom odvolaní poukazoval na zásadu prezumpcie neviny a nepreukázania vyššie uvedených skutočností, odvolací súd konštatuje, že naplnenie aspektu najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je spoločenskou hodnotou väčšieho významu ako prísne formálne skúmanie potreby bezodkladnej úpravy pomerov, a teda, aj keď by neboli v zákonom udržateľnom rámci osvedčené základné skutočnosti pre vydanie predmetného opatrenia, stále je tu osvedčená bezodkladná potreba ochrany najlepšieho záujmu maloletých detí, a to aj za cenu dočasného obmedzenia práv na to sa vzťahujúcich.

26. Prvoinštančný súd komparatívnou analýzou z jednotlivých podkladov zo súdneho spisu, ako aj z priložených súdnych spisov, dospel k záverom, z ktorých je zrejmé, že otec vykazuje určitý stupeň intenzity agresívneho správania, ktorý umocňuje v tomto smere absencia určitej sebareflexie otca, tak ako ju opísal v odôvodnení napadnutého uznesenia prvoinštančný súd (bod 30). Samotná existencia takejto intenzity agresivity otca, avšak v spojení s okolnosťami a tvrdeniami matky a v spojení so skutočnosťami vyplývajúcimi z listinných dôkazov, je v smere prioritnej ochrany záujmu maloletých zákonom udržateľným dôvodom vydania a pretrvávania predmetného neodkladného opatrenia tak, ako to zdôvodnil aj prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia (bod 32. a 34.).

27. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o (ne) nariadení neodkladného opatrenia, zastáva relevantný post zisťovanie kauzality medzi samotnými (subjektívnymi) tvrdeniami a skutočnosťami obsiahnutými v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a skutočnosťami objektívne vyplývajúcimi z priložených listín, prípadne iných priložených dôkazov. Preukázanie príčinného vzťahu medzi uvádzanými tvrdeniami a objektívne identifikovateľnými skutočnosťami sú podporným prostriedkom, prostredníctvom ktorého súd posudzuje a osvedčuje predpoklady na vydanie neodkladného opatrenia. V tomto smere súd prvej inštancie v rámci obmedzeného dokazovania (prieskumu) dostatočne preukázal kauzalnosť medzi tvrdeniami matky, najmä ohľadom agresivity otca (útoky, prenasledovanie, porušovanie, resp.

obchádzanie súdom uložených povinností) a objektívne identifikovateľných následkov (najmä útek do krízového centra, trestné oznámenia, vyššie enumerované rozhodnutia štátnych orgánov).

28. Odvolací súd konštatuje, že ak sa prvoinštančný súd rozhodol vydať neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia, rozhodol tak s prihliadnutím na konkrétnosť daného prípadu zákonne udržateľným spôsobom, čo aj dostatočne argumentačne podporil v odôvodnení napadnutého uznesenia (bod 35.) a zdôraznil imanentnú (dočasnú) povahu tohto neodkladného opatrenia, spočívajúc v konaní súdu ex offa v prípade naplnenia zákonných podmienok, resp. zmeny pomerov (rozhodujúcich skutočností).

29. Zo súdneho spisu vyplýva, že otec v podanom odvolaní argumentoval spôsobom, ktorým vyvracal tvrdenia matky ohľadom bezprostrednej hrozby (fyzického a psychického) násilia páchanej otcom na nej a deťoch, pričom ich označil za klamstvá a fabulácie matky, ktorých cieľom je mstiť sa otcovi. Zdôraznil, že matka používa maloleté deti ako prostriedok na vykonanie pomsty za rozchod. Tvrdil, že ak sa matka obáva o svoj život, tak je to vyvolané minulým životom matky, ktorá podľa slov otca mala pred manželstvom vykonávať prostitúciu. Otec rovnako tak poprel aj tvrdenia o stupňujúcom sa a častejšom ataku voči matke a maloletým deťom, a tiež aj na krízový dom vrátane jeho zamestnancov, v ktorom má matka s maloletými deťmi prebývať, ktoré označil za klamstvá. Otec poprel tvrdenia o tom, že by mal matku prenasledovať alebo sa vyhrožovať pracovníckam krízového domu O. Y., n. o. Otec negoval tvrdenia obsiahnuté v trestnom oznámení, ktoré naňho podalo O. Y., n. o. a uviedol, že ide o klamstvá a ľstivé trestné oznámenie. Doplnil, že v tomto ohľade podal trestné oznámenie na J. a advokátku JI., ako reakciu na podané trestné oznámenie na otca zo strany O. Slniečko, n. o. Otec v podanom odvolaní navádzal dojem, že by matka mohla byť užívateľom drog. Otec striktnie odmietol tvrdenie, že mal matku pred jej útekom držať dva týždne nasilu v dome a týrať ju. V závere spochybnil predmetný znalecký posudok, o ktorý sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní oprel a označil ho za nedostatočný z dôvodu porušenia povinností znalca pri výkone znaleckej činnosti, najmä, že sa znalec mal vyjadrovať k právnej stránke veci. V zmysle vyššie uvedených súvislostí, ktoré v podanom odvolaní uviedol otec, odvolací súd konštatuje, že tieto nie sú natoľko relevantné, aby boli schopné založiť nezákonnosť napadnutého uznesenia. V tomto smere odvolací súd dopĺňa, že v tomto konkrétnom prípade postačuje, ak existuje podozrenie z násilia alebo len možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity, osoby (maloletých detí), ktorej sa má poskytnúť príslušná ochrana. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, a teda nie všetky rozhodujúce, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia a možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie, v ktorom je dominancia kladená na jeho rýchlosti a efektívnosti z hľadiska zásad, na ktorých je neodkladné opatrenie inštitucionalizované. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestnými oznámeniami, čestnými vyhláseniami tretích osôb, písomnou, elektronickou či telefonickou komunikáciou a pod. Rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd má za to, že matka svoj návrh a dôvody nariadenia neodkladného opatrenia dostatočne osvedčila (bod 29.). S námietkou otca ohľadom kompetencie znalkyne a spôsobilosti predmetného znaleckého posudku, sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko nevzhliadol dôvody, na ktoré otec v podanom odvolaní v tomto smere poukazoval. Odvolací súd má za to, že prvoinštančný súd predmetný znalecký posudok správne vyhodnotil a primeraným spôsobom vo vzájomnej spojitosti s doposiaľ zisteným skutkovým stavom prepojil a zákonom udržateľným spôsobom oň oprel odôvodnenie napadnutého uznesenia.

30. Obiter dictum v aspekte podanej námietky zaujatosti, ktorá sa implicitne vyvodzuje z obsahu podaného odvolania, odvolací súd konštatuje, že táto nie je dôvodná. Otec v podanom odvolaní argumentoval, že napadnuté uznesenie považuje za nespravodlivé, nedôvodné a za určitý akt pomsty zo strany sudcu JUDr. Filipa Dema voči jeho osobe, a to pre podané trestné oznámenie za spáchaný trestný čin ohýbania práva podľa § 326a ods. 1 Trestného zákona, ktoré otec podal na sudcu JUDr. Filipa Dema. Podľa slov otca sa mal sudca JUDr. Filip Demo nechať uniesť svojou zaujatosťou v takej miere, že to založilo stav zjavnej arbitrárnosti jeho rozhodnutia v kontexte bezprecedentného zásahu do jeho rodičovských práv bez náležitých dôvodov, kedy podľa slov otca, z napadnutého uznesenia má doslova sálať zaujatosť sudcu, a práve v tomto smere je plne na mieste hovoriť o tzv. teórii zdania. V

závere podaného odvolania uviedol, že na základe všetkého uvedeného vyzýva JUDr. Filipa Dema, aby sa vzdal povolania sudcu.

31. K podanej námietke zaujatosti sa vyjadril namietaný sudca JUDr. Filip Demo, ktorý uviedol, že v aspekte podanej námietky zaujatosti sa vo veci necíti byť zaujatý, a to ani po podanom trestnom oznámení. Považoval za dôležité uviesť, že nepozná žiadneho z účastníkov konania, prvýkrát ich videl na pojednávaní dňa 7. mája 2021 vo veci 35/7/2020. Tvrdil, že žiadneho z účastníkov nepozná, k žiadnemu z nich osobne ani ľudsky neinklinuje, robí si len prácu a posudzuje podania účastníkov a dôkazy v spise podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Zároveň podotkol, že nepocituje zášť voči otcovi maloletých za to, že naň bolo podané trestné oznámenie a takisto ani po tom, čo o ňom napísal vo svojom odvolaní zo 6. apríla 2021 vo veci 11P/45/2021. Mal za to, že jeho rozhodnutia vychádzali vždy zo zisteného skutkového stavu do maximálnej možnej miery, do akej to vo veciach rozhodovania o neodkladných opatreniach možné je. Vo všetkých rozhodnutiach podradil osvedčené skutočnosti, resp. skutkový stav pod platnú a účinnú právnu úpravu. Svoje rozhodnutie vždy podrobne a vyčerpávajúce odôvodnil. Nekonal svojvoľne, ani v rozpore s platným právom alebo judikatúrou SR. Posudzoval podania a dôkazy v spisoch vždy podľa jeho najlepšieho vedomia a svedomia. Z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval svoje rozhodnutie v predmetných konaniach za zaujaté, v rozpore s právom alebo zásadami sudcovskej etiky, či dokonca napíňajúce znaky skutkovej podstaty akéhokoľvek trestného činu alebo disciplinárneho previnenia.

32. Podľa § 49 ods. 1 a 3 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

34. Podľa § 54 ods. 2 CSP o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd do siedmich dní.

35. Podľa § 56 CSP lehoty podľa § 54 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej.

36. Sudcovská nezávislosť ako právo na nestranné súdne rozhodovanie je prirodzeným neoddeliteľným atribútom základného práva na súdnu ochranu, ktoré je garantované Ústavou Slovenskej republiky implikovaným v článku 141 ÚSR. Vo vzťahu k tomu zabezpečuje nezávislosť k jednotlivým sudcom okrem iných aj inštitút vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci z dôvodu jeho zaujatosti k účastníkom konania alebo k predmetu súdneho rozhodovania.

37. Na koncept sudcovskej nezávislosti sa nazerá cez aspekt tzv. subjektívnej a objektívnej stránky. Subjektívna stránka sa dotýka osobnej nestrannosti sudcu a je prezumovaná, t. j. je koncipovaná na vyvrátenie domnienke. Objektívna stránka sa dotýka vonkajšieho pohľadu sudcu (jeho spoločenské správanie), ale aj súd (spôsob jeho zloženia, vzťah jeho členov k predchádzajúcim štádiám konania, procesné postavenie účastníkov konania). V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva sa v poslednej dobe dostáva do popredia výrok, resp. fráza „Not only must Justice be done, it must also be seen to be done“, čo možno voľnejšie preložiť do stavu, kedy nie je dôležité len to, že súdnictvo je spravodlivé (nezávislé) ale je nutné, aby sa také javilo aj navonok. Pre dosiahnutie tohto účelu pre sudcu z právnych predpisov vyplývajú kategorické imperatívy, aby sa tak zabránilo konaniu, ktoré môže ohroziť zdieľanie verejnosti, že v súdnom konaní vystupuje sudca nestranné a nezaujato. Osobitne sa to týka vyjadrení sudcu na verejnosti (napr. v médiách) v otázkach právoplatne neskončených súdnych vecí a osobitne v trestnom konaní, kde platí princíp prezumpcie nevinu.

38. Na nestrannosť sudcov, ktorá je v civilnom procese zaistovaná právnym inštitútom vylúčenia v zmysle § 49 a nasl. CSP je rovnako potrebné nazeráť cez aspekt subjektívnej a objektívnej stránky, kedy už Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 20. augusta 2018 sp. zn. 5Nc/6/2018 vyslovil názor, že s poukazom na judikatúru ESLP a Ústavného súdu Slovenskej republiky možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za

objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu disponuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, k stranám sporu (účastníkom konania) alebo k ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne. (Pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 7. decembra 2017 sp. zn. 8Nc/4/2017, uznesenie zo dňa 27. marca 2012 sp. zn. 2Obo/4/2012).

39. V aspekte intenzity a charakteru subjektívnej stránky zásady nestrannosti sudcu je dôvodom na jeho vylúčenie aj tzv. nepriateľský vzťah sudcu voči strane. Spravidla však ide o negatívny vzťah sudcu k strane, ktorý je intenzívny, a ktorý je spôsobilý vyvolať pochybnosti o schopnosti sudcu rozhodovať nestranne. Ak má byť teda dôvod subsumujúci sa do subjektívnej stránky procesom objektivizácie posúdený a vyhodnotený ako zákonný dôvod na vylúčenie, je nevyhnutné, aby bol daný subjektívny dôvod (napr. nedôvera strany) v korelatívnosti aspoň s čiastkovými objektívnymi situáciami a logickými myšlienkovými závermi, ktorých jednotnosť ustojí v pluralite názorov, t. j. založí legitímnosť. Jedným z príkladov je aj okolnosť disciplinárneho konania zákonného sudcu vedeného na základe podnetu strany, ktorá sama o sebe nemôže vzbudiť pochybnosti o objektivite sudcu, avšak je potrebné v danom prípade zisťovať, či sú tu prítomné aj súvislosti, ktoré by mohli založiť pochybnosti o objektivite rozhodovania. (Mutatis mutandis uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. apríla 2013 sp. zn. 1Nc/7/2013, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19. novembra 2014 sp. zn. I. ÚS 709/2014). Ďalšou skutočnosťou, ktorá by bola spôsobilá založiť dôvod vylúčenia postavený na subjektívnom dôvode, resp. stránke, je napríklad absencia schopnosti zákonného sudcu vyrovnáť sa vnútorne s prípadnými námietkami strán v priebehu konania alebo s prirodzenou kritikou na jeho osobu, avšak tiež za predpokladu druhotných úkonov, či objektívne zistiteľných postojov zákonného sudcu, ako reakciu na konanie strany, ktoré by zakladalo objektívny predpoklad neschopnosti zákonného sudcu konať a rozhodnúť nestranne. (M. m. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. marca 2017 sp. zn. 6 Nc 2/2017, nález Ústavného súdu České republiky zo dňa 19. januára 2016 sp. zn. I. ÚS 750/2015). (Porovnaj BULLETIN SR 1-2/2018, VII. ročník, ISSN: 2453-7705, s. 72 až 75). Rovnako by ďalšou skutočnosťou, ktorá by bola spôsobilá založiť dôvod vylúčenia postavený na subjektívnom dôvode, resp. stránke, mohla byť situácia podania trestného oznámenia jedného z účastníkov (strán) na zákonného sudcu, kedy však už Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 4. augusta 2010 sp. zn. 2Ndob 39/2010 zaujal stanovisko, že podanie trestného oznámenia na konajúceho sudcu účastníkom konania alebo jeho zástupcom vo všeobecnosti automaticky nezakladá dôvod, pre ktorý by sudca mal byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, pretože každý prípad je potrebné posudzovať individuálne a zisťovať, či existuje dôvod podľa § 49 ods. 1 CSP na vylúčenie. Námietka zaujatosti uplatnená účastníkom konania voči sudcovi, ktorý prejednáva a rozhoduje vec, sa nemôže zakladať na hypotézach, domnienkach alebo subjektívnych pocitoch účastníka, pretože potom by sa mohlo stať, že účastník by účelovo podával trestné oznámenie na konajúceho sudcu za účelom dosiahnutia jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania veci s kalkuláciou, že týmto postupom dosiahne to, že jeho vec prejedná a rozhodne iný sudca, ktorý sa podľa jeho subjektívneho názoru javí ako vhodnejší (m. m. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Nc 41/2004). Podobne v rozhodnutí sp. zn. 1 Nc 51/2013 Najvyšší súd SR nepovažoval za dôvod vylučujúci sudcu z prejednávania a rozhodovania veci skutočnosť, že sudcovia sú vystavení tlaku disciplinárneho stíhania, a že pokiaľ by za dostatočný dôvod pre vylúčenie sudcu bolo bez ďalšieho považované (už) podanie sťažnosti, civilnej žaloby, trestného oznámenia alebo podnetu na začatie disciplinárneho stíhania, došlo by tým bezpochyby k popretiu podstaty zásady, v zmysle ktorej sa subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti.

40. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 CSP predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 ÚSR). Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelennej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. (M. m. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 10. 2017 sp. zn. 2Ndz/1/2017).

41. V súvislosti s ustanovením § 49 ods. 3 CSP, podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, Krajský súd v Nitre poukazuje na skutočnosť, že zákon explicitne vylučuje, aby dôvod pochybnosti o sudcovej nezaujatosti bol spájaný s jeho rozhodovacou činnosťou.

42. V prejednávanej veci nadriadený súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu nezistil skutočnosti, z ktorých by vyplynuli pochybnosti o tom, že na strane zákonného sudcu existujú dôvody odôvodňujúce jeho vylúčenie v zmysle § 49 a nasl. CSP. Naopak, odvolací súd vyhodnotil argumentáciu obsiahnutú v odvolaní v časti namietania zaujatosti ako vecne prepojenú s nedostatkami a vadami procesnoprávného charakteru vedenia súdneho konania, a teda, že predmetom námietky zaujatosti otca bola rozhodovacia činnosť namietaného sudcu v predmetom konaní, čo by zakladalo postup súdu v zmysle § 53 ods. 3 CSP. Avšak z otcom prezentovaných dôvodov zaujatosti súdu súvisiacich s podaným trestným oznámením na sudcu, bolo potrebné sa s námietkou zaujatosti explicitne vysporiadať v zákonom, ako i v legitímnom rámci tak, aby bol otcovi vyčerpávajúcim spôsobom objasnený dôvod, pre ktorý súd nemohol a ani nevzhliadol dôvody zaujatosti ním namietané. V tomto smere odvolací súd dopĺňa, že ak by sa aj nejednalo o dôvody zaujatosti v zmysle § 53 ods. 3 CSP, tak samotné dôvodenie otca v podanom odvolaní (dôvod zaujatosti, spočívajúc v podaní trestného oznámenia na zákonného sudcu), nezakladá v konkrétnej situácii, zohľadňujúc všetky konkrétne daného prípadu, dôvodnosť vylúčenia zákonného sudcu z predmetného konania.

43. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v predmetnom konaní neexistujú dôvody, ktoré by zakladali dôvodnosť vylúčenia zákonného sudcu JUDr. Filipa Dema z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/45/2021.

44. Sumarizujúc vyššie uvedené dôvody, odvolací súd mal za to, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a po právnej stránke dostatočne odôvodnené a že v predmetnom konaní neexistujú dôvody opodstatňujúce vylúčenie sudcu JUDr. Filipa Dema z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/45/2021. V zmysle vyššie uvedeného, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

45. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).